

L'administració en atur forçós

El fragor de la guerra del Golf ha amagat, per algun temps, els problemes interns de l'estat espanyol, i principalment el llarg contenciós de la penosa estructuració de l'estat de les autonomies.

L'alarma ha tornat a sonar a Catalunya i al País Basc a causa de l'aturada que l'administració central ha imposat al procés de desenvolupament de les autonomies denominades "històriques". El darrer "esglai" l'ha fet el ministre de Justícia, Enrique Múgica, en proposar en el tancament del congrés dels socialistes bascos, un pacte d'estat per a enllestir definitivament el tema autonòmic. Es veritat que la maniobra antinacionalista feta per Múgica s'interpreta com un *tour de force* per mantenir en el seu càrrec en la immediata remodelació del govern llargament gestada per Felipe González.

De tota manera, José Maria Benegas ja havia donat un avís seriós en comentar, des-

Felipe González.

ARXIU

prés de les eleccions basques, que el govern del PSOE considerava tancat el tema transferencial dels estatuts d'autonomia. La irada protesta dels bascos i les àcides crítiques del president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, en relació amb aquesta situa-

ció de fet no han servit aparentment més que per refermar les posicions de Madrid favorables a tancar l'aixeta autonòmica.

En medis nacionalistes bascos han confirmat a EL TEMPS la impressió que els socialistes de Ramón Jaure-

gui, dolguts, després dels resultats de les eleccions d'octubre del 90 i el seu allunyament de les tasques de govern a Euskadi, han passat factura en forma de desentesa del desenrotllament ple de l'estatut de Guernica.

A Catalunya i a pesar de la satisfacció de Pujol per la recent firma de l'acord sobre el finançament dels Mossos d'Esquadra, continuen pendents temes tan delicats com el finançament autonòmic i el transvassament de l'IRPF a les autonomies.

Superada la cortina de fum del conflicte iraquià, s'obre, doncs, una nova etapa de les relacions ja molt tibants entre l'administració central i les autonomies.

José Miguel García Mateache

Un govern de després de la guerra

Atenció, perquè la guerra del golf Pèrsic s'ha acabat oficialment i comencen els moviments per preparar la postcrisi en política interior. I, quan dic "moviment", vull dir les maniobres inevitables amb vista a la formació del nou govern, que, segons diuen, estarà nomenat abans del dia 15 d'aquest mes. El mateix Felipe González el presentarà al Congrés el dia 20 arran del debat sobre política general. Cal insistir una altra vegada que el canvi de ministre és un assumpte que porta personalment i exclusivament el president del go-

vern i que solament ell sap per on aniran els trets.

Tot i això, es pot observar clarament la solidesa dels ministres Fernández Ordóñez i Narcís Serra, que d'una manera o d'altra seran els qui hauran de refer la política exterior i de defensa tan malmeses per la guerra. Fernández Ordóñez fins i tot pot posar condicions per continuar, i alguns el tenen com l'home fort del pròxim gabinet i se'n parla com del delfí del president González. Narcís Serra potser no té la mateixa base política, però és una peça clarament imprescindible per reo-

riar tot el debat que s'acosta sobre defensa, forces armades, relacions amb l'OTAN i la UEO, etc. I no es pot perdre de vista la ministra Rosa Conde, que ha participat en moltes reunions privades i que coneix molts secrets, si bé el seu paper és molt més ambigu.

Un altre factor que cal tenir en compte és l'eclipsi d'Alfonso Guerra i del sector guerrista en aquests moviments. Al contrari que Carlos Solchaga, molt actiu darrerament, els ministres i dirigents socialistes més pròxims a Alfonso Guerra han renunciat

a pressionar cap aquesta direcció i sembla que centren els seus esforços en la pròxima campanya electoral. Si en el pròxim gabinet hi ha equilibri de forces entre guerristes i altres sectors del partit, serà perquè Felipe González ho voldrà així. En qualsevol cas, Carlos Solchaga està prometenent un nou relançament econòmic, naturalment si és ell qui dirigeix la política sectorial. Amb aquest expedient, a veure qui és el valent que el trau del govern.

Josep M. Sanmartí